

Josep. Kes kül meie hulgas se teige-
wannem mees peaks ollema?

Küllakubjas. Küllap ikka minnul siin
seltsis se teigeurem igga on. Minna mäl-
letan weel, kui need kassed siin alles noro-
kessed olid, ja kui ma saggedaste siin platsi
peäl teiste kulla posilestega kurni löin.
Ugga kus se aruas aeg on! Müüd on need
kassesesed rattaspakkus kaswand, ja
minno pea on hallis löinud?

Josep. Kas sa mälltad weel sedda
sega, ja mis ežo rahwõke siis piddas.

Küllakubjas. Mifs ma ei mälleta?
Nenda kui tännasel pääl! Kül olli siis
teine luggu rahwõkessel, ja teine põwella-
da: ei olnud sedda hädda ja risti mis müüd
nähtõsse: ei olnud sedda waewa ja willet-
sust, misga meid müüd pinotakse: ei olnud
rahwõkessel ialge leiwast egga ühhefti as-
jast pudo: olli monnelgi tallomehhel lihha
wagen laual hommitust õhta sadik: olli
mon-

monnelgi rahhakukkur täis hallitand Rub-
bla-tükfid kirsus. Ugga müüd Jummal
parrago! waesus ja nalg iggas paigas.

Josep. Se on ommeti üks immelinne
asj! Kust se ommeti peaks tulles, et
müüd se ello hopis waeseks on löinud siin
maal?

Küllakubjas. Kust se peab tulles? —
Jummal nühilus, ja kange moisa, tõ ja
sundiminne: need raiskawad rahwõkest.

Josep. Kas se peaks ial tõsi ollema?
Kas sa oled kül, wanna issa, diete se üle
järele mõtlend?

Küllakubjas. Mifs ei olle? Küllap se
teada on, kui Jummal ei õnnista, ja
Moisa wannemad ikka risuwad, ja teo-
päiwi lissawad, küllap siis tallopoeg peagi
peab lõpma.

Josep. Se on õige kül, kui nenda siin
se luggu on. Ugga wortome ommete sedda
asja laiemalt tähhele panna! — Esüte
ütled